

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Μάθημα 3ο (Ματθ. 1,2-17)

Από τό προηγούμενό μας τεύχος, ἀρχίσαμε μία νέα σειρά μαθημάτων καί θά ἤθελα ιδιαίτερα νά προσέξετε τά μαθήματα αὐτά, γιατί ἀπαντοῦν σέ μία αἴρεση πού ἀκούγεται στήν ἐποχή μας, ὅτι τάχα δέν χρειάζεται ἡ Παλαιά Διαθήκη, ὅτι εἶναι βιβλίο τῶν Ἑβραίων καί ὅτι, τέλος πάντων, ἐμεῖς ἀνήκουμε στήν Καινή Διαθήκη καί δέν πρέπει νά διαβάζουμε τήν Παλαιά.

Τήν εἶπα αἴρεση, ἀγαπητοί μου, τήν ἀντίληψη αὐτή καί μάλιστα ὅτι εἶναι παραπάνω ἀπό αἴρεση, διότι ἡ βλάσφημη αὐτή ἀντίληψη ἀπορρίπτει ὅλο τό πρῶτο τμήμα τῆς θείας Ἀποκαλύψεως. Τό πόσο μεγάλη εἶναι ἡ πλάνη αὐτή θά φανεῖ στήν σειρά τῶν τευχῶν. Στά μαθήματά μας, θά ἀποδείξουμε ὅτι χωρίς τήν Παλαιά Διαθήκη δέν μπορεῖ νά σταθεῖ ἡ Καινή Διαθήκη· ὅτι χωρίς τήν Παλαιά Διαθήκη δέν μπορούμε νά νοήσουμε καθόλου τήν Καινή Διαθήκη.

Οἱ Ἰουδαῖοι, εἶπαμε στό προηγούμενο μάθημα, γιά νά διαπιστώσουν τόν πραγματικό Μεσσία (γιατί ἐμφανίζονταν καί ψευδομεσσίες), κρατοῦσαν στόν ναό τους ληξιαρχικά βιβλία, ἀπ' ὅπου φαινόταν, ἄν ὁ ἀκουόμενος ὡς Μεσσίας κατάγεται ἀπό τόν Δαυίδ, ὅπως τό ἔλεγαν οἱ προφῆτες. Αὐτά τά βιβλία χρησιμοποιοῖ ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος στό Α' κεφ. τοῦ Εὐαγγελίου του. Ὁ Εὐαγγελιστής μᾶς παρουσιάζει ἕνα γενεαλογικό κατάλογο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τόν κατάλογο αὐτόν δέν μπορούμε καθόλου νά τόν νοήσουμε, ἄν δέν γνωρίζουμε Παλαιά Διαθήκη.

Ὁ γενεαλογικός κατάλογος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως μᾶς τόν παρουσιάζει ὁ Ματθαῖος, εἶναι σύντομος καί εἶναι καί εὐκολομνημόνευτος. Τέτοιους καταλόγους βρίσκουμε στήν Παλαιά Διαθήκη, ὅπως π.χ. στό Β' Ἔσδρ. 7,1.5. Γιά νά κάνει ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος εὐκολομνημόνευτο τόν κατάλογο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πού παραθέτει, τόν χωρίζει σέ τρεῖς μεγάλες ἐποχές τῆς ἰουδαϊκῆς ἱστορίας μέ ἰσάριθμες γενεές ἢ κάθε ἐποχή. Ἡ πρώτη ἐποχή εἶναι ἀπό τόν Ἀβραάμ μέχρι τήν βασιλεία τοῦ Δαυίδ· εἶναι ἡ περίοδος τῶν Πατριαρχῶν καί τῶν Κριτῶν. Ἡ δεύ-

τερη ἐποχή εἶναι ἀπό τόν Δαυίδ μέχρι τήν αἰχμαλωσία στήν Βαβυλώνα. Εἶναι ἡ περίοδος τῆς βασιλείας. Καί ἡ τρίτη ἐποχή εἶναι ἀπό τήν βαβυλώνιο αἰχμαλωσία μέχρι τήν γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἡ ἀπολυταρχική περίοδος, δουλεία σέ ξένους δικτάτορες καί περίοδος ἀπλῶν βασιλικῶν ἀπογόνων. Ὅριστε, φαίνεται καθαρά! Ἄν δέν ἔχει κανεῖς ὑπ' ὄψιν τήν ἱστορία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, δέν μπορεῖ νά νοήσει τόν γενεαλογικό κατάλογο τοῦ Ματθαίου. Χωρίς τήν Παλαιά Διαθήκη δέν νοεῖται ἡ Καινή Διαθήκη!

Ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος χωρίζει, εἶπαμε, τήν γενεαλογία του σέ τρεῖς σειρές, ἀπό δεκατέσσερα ὀνόματα τήν κάθε σειρά. Ὅλα δηλαδή τά ὀνόματα τοῦ καταλόγου του εἶναι $14 \times 3 = 42$. Ἀλλά γιατί τά ὀνόματα τῆς κάθε σειρᾶς εἶναι δεκατέσσερα; Καί ἐδῶ πάλι γιά νά ἀπαντήσουμε, χρειάζεται νά γνωρίζουμε Παλαιά Διαθήκη.

Κατά τήν περικοπή Α' Παραλ. 1,1-2,15 οἱ γενεές ἀπό τόν Ἀβραάμ μέχρι τόν Δαυίδ εἶναι πραγματικά δεκατέσσερις. Ἐπειδή λοιπόν τόσες εἶναι οἱ γενεές τῆς πρώτης σειρᾶς, γι' αὐτό καί ὁ Ματθαῖος, γιά τό ὁμοίομορφο καί τῶν τριῶν σειρῶν, ἀριθμεῖ καί τίς γενεές τῶν ἄλλων σειρῶν ὡς δεκατέσσερις. Εἶδατε πόσο ἀπαιτεῖται ἡ γνώση τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης γιά τήν ἀπάντηση στό παραπάνω ἐρώτημα; Τά ὀνόματα τῆς πρώτης καί τῆς δευτέρας σειρᾶς τοῦ καταλόγου τοῦ Ματθαίου εἶναι πραγματικά δεκατέσσερα. Τά ὀνόματα ὅμως τῆς τρίτης σειρᾶς, δηλαδή ἀπό τήν αἰχμαλωσία στήν Βαβυλώνα μέχρι τήν γέννηση τοῦ Χριστοῦ, δέν εἶναι δεκατέσσερα, ἀλλά εἶναι δεκατρία. Καί γράφουμε δεκατρία γιατί ὑπολογίζουμε δύο φορές τόν Ἰεχονία: Μιά φορά στόν στίχ. 1,11, γιατί αὐτός τερματίζει τήν περίοδο τῶν Βασιλέων, καί δεύτερη φορά στόν στίχ. 1,12, στήν ἀρχή τῆς τρίτης σειρᾶς, γιατί αὐτός ἀνοίγει τοὺς ἀπλοὺς βασιλικούς ἀπογόνους. Ἄν ὅμως δέν ὑπολογίσουμε τόν Ἰεχονία γιά δεύτερη φορά, τότε τά ὀνόματα τῆς τρίτης σειρᾶς γίνονται δώδεκα. Γιατί στήν τελευταία σειρά ὁ Εὐαγγελιστής ἀναφέρει δώδεκα γενεές καί λέει ὅτι εἶναι δεκατέσσερις;

Συνεχίζεται...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ

Ἡ ἅγια Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, σάν μιά καλή μητέρα, σκέπτεται τά παιδιά της πού ἔφυγαν ἀπ' αὐτόν τόν κόσμο καί βρίσκονται στήν χώρα τῆς αἰωνιότητος καί ἔχει καθορίσει τακτές προσευχές γι' αὐτά. Κάθε πρωί στόν Ὁρθρο καί κάθε βράδυ στόν Ἑσπερινό στήν «ἐκτενῆ δέηση» ὁ Ἱερεὺς εὐχεται ὑπέρ ὄλων τῶν κεκοιμημένων· «καί πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν» λέγει. Μέ αὐτή τήν αἴτηση εὐχόμεθα ὑπέρ τῶν νεκρῶν μας.

Ἐπίσης στήν ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ ἔχουμε τροπάρια καί προσευχές γιά τούς νεκρούς. Στή θεία Λειτουργία οἱ νεκροί μνημονεύονται τρεῖς φορές. Στήν Προσκομιδή, στήν «ἐκτενῆ», πού ἀκολουθεῖ τό Εὐαγγέλιο, καί μετά τόν καθαγιασμό τῶν Τιμίων Δώρων, δηλαδή ἀμέσως μετά τό «Ἐξαιρέτως...».

Ἐκτός ἀπό αὐτά ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ἀφιερώσει στούς νεκρούς μιά ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, τό Σάββατο, κατά τό ὁποῖο κάνει θεία Λειτουργία γι' αὐτούς. Γιά τούς νεκρούς μας ἔχουμε καί τά λεγόμενα «Ψυχοσάββατα». Βλέπουμε, λοιπόν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας προσεύχεται συχνά γιά τήν ἀνάπαυση τῶν νεκρῶν.

Ἀλλά ἐκτός ἀπό αὐτές τίς τακτές δεήσεις, ἡ Ἐκκλησία μας γιά κάθε ἕνα νεκρό χωριστά, πού ἦταν ὀρθόδοξος χριστιανός, ἔχει καθορίσει τά Μνημόσυνα. Εἶναι δέ τά Μνημόσυνα τά τρίτα, τά ἕνατα, τά τεσσαρακοστά καί τά ἐνιαύσια. Μή νομίσει δέ κανένας ὅτι τά μνημόσυνα εἶναι νεώτερη ἐπινόηση. Ὁχι! Εἶναι παλαιά ἡ ἐντολή τῆς Ἐκκλησίας γιά τά μνημόσυνα. Ἦδη οἱ Ἀποστολικές Διαταγές μᾶς διατάσσουν νά κάνουμε τά μνημόσυνα τούς καιρούς πού εἶπαμε παραπάνω. Καί πολλοί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ὁμιλοῦν περί μνημοσύνων.

Ἡ προσευχή πού γίνεται ἀπό τήν Ἐκκλησία γιά τήν ψυχή τοῦ νεκροῦ ἀμέσως μετά τό θάνατό του καί ἡ νεκρώσιμη ἀκολουθία ἢ οἱ λειτουργίες πού γίνονται στήν συνέχεια γι' αὐτήν, εἶναι πολύ σπουδαῖες καί ἀναγκαῖες, γιατί βοηθοῦν τό πέρασμα τῆς ψυχῆς ἀπό τά «τελώνια». Σέ κάθε «τελώνιο» πού περνάει ἡ ψυχή μετά τόν θάνατό της ἀπαιτεῖται ἀπ' αὐτήν λογαριασμός γιά κάθε ἀμάρτημα πού ἔπραξε. Γι' αὐτό τό πέρασμα ἀπό τά «τελώνια» ὠφελεῖ πολύ ἡ θερμή προσευχή τῆς Ἐκκλησίας μετά τόν θάνατο τοῦ χριστιανοῦ.

Γιά τά μνημόσυνα φέρνουν κόλλυβα. Τά κόλλυβα εἶναι βρασμένο σιτάρι μέ ζάχαρη, μέ σταφίδες καί ἄλλα γλυκύσματα. Τό σιτάρι συμβολίζει ὅτι μιά μέρα τό σῶμα τοῦ νεκροῦ θά ἀναστηθεῖ ἀπό τόν τάφο. Διότι καί τό σιτάρι σπέρνεται στήν γῆ καί θάπτεται. Ἐπειτα ὅμως ἀνασταίνεται φορτωμένο μέ καρπό. Ἡ ζάχαρη ἢ τό μέλι καί τά ἄλλα γλυκύσματα σημαίνουν ὅτι μετά τήν ἀνάσταση τόν ὀρθόδοξο δίκαιο τόν περιμένει χαρά καί

εὐτυχισμένη ζωή στόν Παράδεισο, ὅπως γλυκειά εἶναι ἡ ζάχαρη καί τό μέλι.

Γιά τό πόσο ὠφελοῦνται οἱ ψυχές τῶν νεκρῶν μας ἀπό τίς προσευχές τῆς Ἐκκλησίας μας ὑπέρ αὐτῶν θά σᾶς ἀναφέρω, ἕνα παράδειγμα:

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀντώνιος, ἡγούμενος τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐνός μεγάλου Μοναστηριοῦ τῆς Ρωσσίας, διηγεῖτο γιά τόν καλλίφωνο διάκονο τοῦ Μοναστηριοῦ, ὁ ὁποῖος λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπό τήν πανήγυρη τοῦ ζήτησε τήν ἄδεια νά πάει στό σπίτι του γιά κάποια δουλειά. «Σοῦ δίνω τήν ἄδεια», τοῦ εἶπε ὁ ἡγούμενος, «ἀλλά θά προλάβεις νά εἶσαι ἐδῶ στήν πανήγυρη;». «Θά προλάβω», ἀπάντησε ὁ διάκονος. «Θά ἐπιστρέψω σύντομα». Τό πρωί τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς ὁ διάκονος δέν εἶχε ἐπιστρέψει ἀκόμη. Ὁ ἡγούμενος ἦταν σέ μεγάλη ἀνησυχία καί ἐστενοχωρεῖτο πολύ. Λίγο ὅμως προτοῦ νά ἀρχίσει ἡ ἀγρυπνία ἤλθε ὁ διάκονος καί ὁ ἡγούμενος τοῦ εἶπε: «Ἐάν εἶσαι ἔτοιμος, ἔλα νά λειτουργήσεις». Ὁ διάκονος λειτούργησε, ἀλλά, κουρασμένος ὅπως ἦταν ἀπό τό μακρὺ του ταξίδι, δέν εἶχε τήν πρώτη του καλλιφωνία. Μετά τήν λειτουργία πῆγαν στήν τράπεζα. Ἐκεῖ κάποιος ἀδελφός ἐπέιραξε τό διάκονο γιά τή φωνή του,

γιατί δέν ἦταν ὅπως πρῶτα καλή καί εἶπε: «Κάποιος πῆγε σπίτι του καί ἄφησε τή φωνή του ἐκεῖ!» Ὁ διάκονος πειράχτηκε καί ἄρχισε μιά φιλονικία μεταξύ αὐτοῦ καί τοῦ μοναχοῦ. Ὄταν ὁ διάκονος ἐπέστρεψε στό κελλί του πῆρε ἕναν κουβά καί πῆγε νά πάρει νερό. Γέμισε τόν κουβά νερό καί ἐπιστρέφοντας στό κελλί του, μόλις πῆγε νά ἀνοίξει τήν πόρτα, ἔπεσε κάτω νεκρός. Ὄταν τό ἄκουσε αὐτό ὁ ἡγούμενος Ἀντώνιος ταραχτήκε πολύ, γιατί ἐνόμισε ὅτι ὁ διάκονος πέθανε ἐπειδὴ θά ταλαιπωρήθηκε νά ἔλθει στήν πανήγυρη, σύμφωνα μέ τήν ἐντολή του. Ὁ ἡγούμενος ἄρχισε νά προσεύχεται πολύ θερμά γιά τόν ἀπελθόντα διάκονο καί μάλιστα ἔγραψε ἐντολή σέ ὅλες τίς Ἐκκλησίες νά μνημονεύεται τό ὄνομά του στήν προσκομιδή καί στή θ. Λειτουργία. Τήν παραμονή τῆς τεσσαρακοστῆς ἡμέρας μετά τό θάνατο τοῦ διακόνου, ὅταν ὁ ἡγούμενος κοιμόταν γιά λίγο στό κελλί του, ἄκουσε ξαφνικά κάποιον νά τόν πλησιάζει. Σηκώθηκε, ἄναψε τό φῶς καί βλέπει μπροστά του τόν διάκονο. – «Ἦλθα νά σέ εὐχαριστήσω», τοῦ εἶπε ἐκεῖνος. – «Γιατί;» – «Γιά τίς προσευχές σου γιά μένα», τοῦ ἀπάντησε ὁ διάκονος. – «Δέν προσευχήθηκα μόνος μου» τοῦ εἶπε ὁ ἡγούμενος. «Ὅλοι οἱ μοναχοὶ προσεύχονται γιά σένα. Ἐγραψα ἐντολή νά γραφεῖ τό ὄνομά σου καί νά μνημονεύεται παντοῦ». «Πῶς πέρασες ἀπό τά τελώνια;» – «Σάν ἀστραπή». – «Γιατί ἔτσι;» – «Γιατί λίγο πρὶν πεθάνω εἶχα λάβει τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ». – «Τί εἶπες γιά τή φιλονικία σου μέ τόν ἀδελφό στήν τράπεζα;» – «Ὁ Κύριος δέν μοῦ τό ὑπελόγησε».

Τό ὄραμα ἐτελείωσε....

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Τί πιστεύουν οι αίρεσεις για τον Χριστό (6)

ΑΠΕΛΛΗΝΙΑΝΟΙ. Όπαδοί του Άπελλη που ήταν μαθητής του Μαρκίωνα. Παραδέχονταν ότι υπάρχει μια μόνο αρχή, δηλαδή ο άγαθος Θεός, από την οποία παρήχθη ο άλλος πονηρός θεός,

ο δημιουργός του κόσμου. Για τον Χριστό έλεγε ότι αληθινά έλαβε σάρκα και σώμα, όχι από την Παρθένο Μαρία, ούτε από ανδρικό σπέρμα, αλλά από ούράνια ύλη ή από τα τέσσερα στοιχεία, ή από την ουσία του κόσμου. Το σώμα του Χριστού, μετά την ανάσταση, αφού διαλύθηκε στα συστατικά μόρια «άνεπτη» στον ούρανό, από όπου κατέβηκε.

ΑΡΜΕΝΙΟΙ. Είναι μονοφυσίτες (βλέπε λέξη) και προσθέτουν στον Τρισάγιο ύμνο την μονοφυσιτική φράση «ο δι ήμας σταυρωθείς».

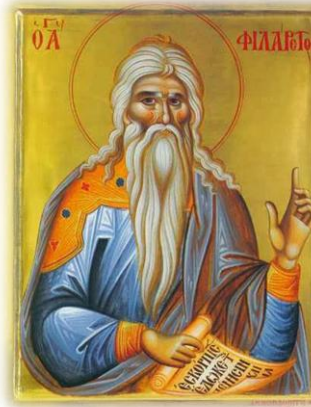
ΑΦΘΑΡΤΟΔΟΚΗΤΙΣΜΟΣ. Είναι η διδασκαλία του μονοφυσίτου επίσκοπου Άλικαρνασού Ίουλιανού (518). Σύμφωνα μ'αυτήν το σώμα του Χριστού, ήδη από την σύλληψη και γέννησή Του απαλλάχθηκε από τη φθορά και έπομένως και από τις φυσικές ανάγκες πείνας, δίψας, κόπου, ιδρώτα, δακρύων κ.λ.π., τα λεγόμενα αδιάβλητας πάθη, και μόνο «κατ'οικονομία» και «κατά χάριν» φαινόταν να υπόκειται σ'αυτά. Από αυτά συμπεραίνεται ότι δεν δεχόταν ο Ίουλιανός πλήρη θέωση της ανθρώπινης φύσεως του Χριστού. Μερίδα των Άφθαρτοδοκητών είναι οι Άκτιστίται (βλέπε λέξη).

ΒΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΙ. Όπαδοί του Βαλεντίνου (160 μ.Χ.) ο οποίος πίστευε ότι ο Σωτήρας τέλεσε τη σωτηρία. Αυτός ήταν θεϊο όν, το οποίο ένανθρώπησε και έπαθε φαινομενικά.

ΒΑΡΔΙΣΑΝΗΣ. Γνωστικός αίρετικός ο οποίος παδεχόταν δύο αιώνιες και υπέρτατες αρχές, διδάσκοντας ότι από τον ανώτατο Θεό προεβλήθη θήλυς αιώνας, ή μητέρα της ζωής. Και οι δυο γέννησαν τον Χριστό και το Άγιο Πνεύμα. Από αυτούς προεβλήθησαν οι έπτά υπέρτατοι αιώνες που αποτελούν το πλήρωμα. Ο Χριστός φορεί σάρκα κατά δίκησιν και πάνω στη σταύρωση επιστρέφει πάλι στο πλήρωμα.

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ. Γνωστικός αίρετικός ο οποίος όνόμαζε τον Σωτήρα «νουή», όνομα που πήρε από την έλληνική φιλοσοφία. Όριζε με σαφήνεια ότι αυτός είναι ή πρώτη απόρροια του Θεού. Ο Σωτήρας έφανίστηκε με φαινομενικό σώμα, και ο θάνατος του ήταν επίσης φαινομενικός. Αντί γι' αυτόν σταυρώθηκε ο Σίμων ο Κυρηνάιος, στον όποϊον ο Σωτήρας έδωσε τη μορφή του.

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Άγιος Φιλάρετος ο Έλεήμων 1 Δεκεμβρίου

Ο άγιος Φιλάρετος ήταν έγγαμος και πατέρας τριών τέκνων. Ήταν αγρότης στο επάγγελμα, καλός οικογενειάρχης και άνθρωπος που αγαπούσε πολύ τον Θεό και είχε πλούσια πνευματική ζωή. Έπειδή ήταν φιλόθεος, γι' αυτό ήταν και

φιλόανθρωπος και πολύ ελεήμων. Είχε μεγάλη καρδιά γεμάτη από αληθινή αγάπη και, όπως ο πατριάρχης Άβραάμ, ήταν φιλόξενος και πάντα πρόθυμος στην διακονία του «πλησίον». Άλλωστε δεν μπορούσε να συμβάλει διαφορετικά έπειδή, όποιος αγαπά πολύ τον Χριστό, δεν μπορεί παρά να αγαπά αληθινά και τους αδελφούς του. Άκόμα και εκείνη την περίοδο της ζωής του που από κάποιες συγκυρίες έπτώχευσε, και τότε έδειξε θαυμαστή καρτερία, όπως ο Ίώβ, και συνέχισε να αγαθοεργεί μέχρι υπερβολής. Και ο Θεός, που είδε την ακαταγώνιστη πίστη του, οίκονόμησε με την πρόνοιά Του, ώστε ο Κωνσταντίνος ο γιός της βασίλισσας Ειρήνης, να πάρει για γυναίκα του την έγγονή του Άγίου, Μαρία, τον δε Φιλάρετο να τιμήσει με το αξίωμα του Ύπατου, (Ύπουργού θα λέγαμε σήμερα).

Άλλα και τότε, που απέκτησε πλούτο και δόξα, εξακολουθούσε να είναι καλόκαρδος, απλός και προσιτός. Όταν πλησίασε ή ώρα της έξόδου του από τον μάταιο αυτό κόσμο, κάλεσε τους συγγενείς, τα παιδιά και τα έγγονια του και, αφού τους έδωσε τις τελευταίες συμβουλές και νουθεσίες, κατέληξε: «*Παιδιά μου, μη ξεχνάτε ποτέ την φιλοξενία, μη έπιθυμείτε τα ξένα πράγματα, μη λείπετε ποτέ από τις ακολουθίες και λειτουργίες της Έκκλησίας, και γενικά όπως έζησα εγώ, έτσι να ζητή και έσεϊς*». Και αφού τα είπε αυτά, ξεψύχησε με την φράση «*γενηθήτω το θέλημά Σου*».

Η ζωή και το παράδειγμα του όσιου Φιλάρετου φανερώνουν περίτρανα ότι κανένας τρόπος ζωής, όπως και κανένα επάγγελμα δεν αποτελούν εμπόδιο για την απόκτηση της αγιότητας. Ούτε ο γάμος, ούτε ή παρθενία αποτελούν σκοπό της ζωής, αλλά είναι μέσα προς επίτευξη του σκοπού που είναι ή θέωση του ανθρώπου. Το να φθάσει, δηλαδή, ο άνθρωπος από το «κατ' εικόνα» στο «καθ' όμοίωσιν», από το παρά φύσιν στο κατά φύσιν, που είναι, όχι το να ζή κανείς έξω στην ύπαιθρο και μακριά από τις πόλεις, αλλά το να μεταμορφώσει τα πάθη του και να αποκτήσει κοινωνία με τον Θεό.

Ο όσιος ήταν ένας οικογενειάρχης, ένας βιοπαλαιστής, που εργαζόταν και μοχθούσε καθημερινά να θρέψει την οικογένειά του. Αυτό όμως δεν τον έμπόδισε και από την έσωτερική εργασία, την υπακοή στην Έκκλησία και την τήρηση των εντολών του Χριστού, οι όποιες είναι πηγές άκτίστου ένεργείας και μεταγγίζουν ζωή. Προσευχόταν συνεχώς και έλαβε το χάρισμα της προσευχής. Αγαπούσε αληθινά, τον εύχαριστούσε ή διακονία του πλησίον και έλαβε το χάρισμα της φιλοξενίας.

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Έφη μέριος
Μήν Δεκέμβριος έχων ημέρας 31 Η ημέρα έχει ώρας 9 και η νύξ ώρας 15	Καθημερινῶς τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στις 5.00 μ.μ.	1 Ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ 8.30 π.μ.		3 Πανηγυρικός Ἑσπερινός Κοιμητηριακὸ Παρεκκλήσιο 5.00 μ.μ.	4 Ἁγ.Μεγαλομ. Βαρβάρας Θ. Λειτουργία Κοιμητηριακὸ Παρεκκλήσιο 7.00 π.μ.	5 Ἑσπερινός Κυριακῆς 5.00 μ.μ.	π. Τριαντάφυλλος
6 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἁγ.Νικολάου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στις 1,8,15 Δεκεμβρίου ἀπὸ τῆς 10 π.μ. & στῆς 22 Δεκεμβρίου ἀπὸ τῆς 5 μ.μ.		9 Σύλληψις Ἁγ.Ἄννης Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ 8.30 μ.μ. – 1.00 π.μ.	12 Ἁγ. Σπυρίδωνος Ἑσπερινός Κυριακῆς 5.00 μ.μ.	π. Ἀνδρέας
13 ΚΥΡΙΑΚΗ Προπατόρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		15 Ἁγ.Ἐλευθερίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		17 Ἁγ.Διονυσίου Προφ. Δανιὴλ Παρεκκλήσιο Ἁγ. Ἀναργύρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	18 Μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου 7.00 μ.μ.	19 Ἑσπερινός Κυριακῆς 5.00 μ.μ.	π. Χρυσοβαλάντης
20 ΚΥΡΙΑΚΗ Πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς 12 ^{ης} Δεκεμβρίου στῆς 6 μ.μ. θὰ πραγματοποιηθεῖ Χριστου- γεννιάτικη γιορτὴ ἀπὸ τὴν Σχολὴ Βυζ. Μουσικῆς τῆς ἐνορίας μας, στὴν ὁποία θὰ γίνῃ ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ Στεφάνου Γανωτῆ «Ἄντιο Συρία».		23 Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ἑρῶν τῶν Χριστουγέννων 5.00 μ.μ.	24 Παραμονὴ Χριστουγέννων Ἑσπερινός & Θ.Λειτουργία Μ.Βασιλείου 7.00 π.μ. *** Μ.Ἀπόδειπνο & Λιτὴ Χριστουγέννων 5.00 μ.μ.	25 ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΣ Θ. Λειτουργία 5.30 π.μ. *** Μέγας Ἑσπερινός 5.00 μ.μ.	26 Σύναξις Θεοτόκου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Πανηγυρικός Ἑσπερινός Ἁγ. Στεφάνου 5.30 μ.μ.	π. Τριαντάφυλλος
27 ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ Ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.				31 Μέγας Ἑσπερινός Περιτομῆς Χριστοῦ & Ἁγ. Βασιλείου 5.00 μ.μ.	ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ	Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατο ἀπὸ 11-12 π.μ.	π. Ἀνδρέας

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἰ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἁγίου Στεφάνου
Δ. Ε. Ἁγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς
Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Ἁγ. Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919
email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr
Ἔτος 4^ο Τεύχος 47^ο - Δεκέμβριος 2015